

делъи Уберти върху мъчния начин за завръщане в родината.

Така на 8 юний 1302 намираме Данте в черквата Сан Годенцо в Муджело, сред главатарите на Белите и на Гибелините, които водели преговори с местните велможи Убалдини върху помощта, която могат да им дадат в предстоящата война срещу Флоренция и заплащането на вредите и загубите от бъдащите военни действия. Умразата против Черните се смесвала с любовта към отечеството в някаква особена форма на яростно остървенение. Ала Черните зорко бдяха и бойният поход бил отбит; така и следната година, борбата предприета под водачеството на Скарпета делъи Орделафи, господар на Форли, нямала по-голям успех; това предприятие било, според авторитетни свидетелствувания, подготвено с участието на Данте, който, след като постоял известно време в Арето, отишел да иска помощ от Орделафи.

Един стар коментатор на "Комедията" разправя, че поетът~~ъ~~ разубедил другарите си, да не прибързват с действията, още в началото на 1303, като им доказвал, че по този начин ~~никога~~ борбата им няма ~~да бъде плодотворна~~; ала по-късно, с чакането на лятото, много от обещаните помощи не били изпратени и този нов неуспех на Белите довел до падането на замъка Пуличчиано в ръцете на Черните: по този повод били отправени укори и възмущения към Данте.

Не само тогава поетът~~ъ~~ влезъл в несъгласие с другарите си по нещастие, било поради своя горд и пълен с достойнство характер, който не можел да се нагоди към отстъпките и ~~къ~~ жалките изисквания наложени от нуждата, било, че намирал много неща за порицаване в тях безредни и прибързани опити; така, сред остри разпри и недоверия, мнозина отчуждили душата си от него. Ала и у него се ~~зародило и останало~~ ^{винаги} едно живо чувство на гняв към "коварната и смахната компания", която по-късно той обвинил, че станала "съвсем безбожна, неблагоприятна и безумна" спрямо него. Не ни е точно известно кога той се е разделил с Белите, но на всеки случай това ще е станало преди юний 1304, когато те претърпели при Ластра, близо до Флоренция, едно още по-тежко поражение, ~~причината~~ ^{винаги} за което Данте намира в тяхната ~~жизнина~~ "дивотия". Едно Дантево писмо, написано от името на Белите до кардинала Николо да Прато, който искал да въдвори мира в Флоренция, ни показва, поетът~~ъ~~ все още в добри отношения с партията си през първите месеци на 1304; от друга страна пък едно многоизвестно загатване в "Рай", за първото му "убежище и подслон" при рода на Скалигеровци, ни кара да допускаме, че по това време, ако не и малко преди, поетът е живял вече сам за себе си в Верона.

~~изгнаника~~ ^{изгнаника} "великият Ломбардец" чиято любезност се хвали, по всяка вероятност е ^{бил} Бартоломео дела Скала /а според други Албоин /, който ~~дал~~ ^{дал} почтен подслон на изгнаника, след толкова мъчително странствуване. Ако трябва да вярваме на Леонардо Бруни, след като се отказал да следва насилническата и злощастна политика на Белите, Данте се помъчил да се завърне в отечеството си чрез споразумения и написал до флорентинския народ послание, което започвало с думите: "Какво ти сторих, о народе мой?".